

tegner til, at oppositionen nu er ved at være enige omkring skat. Det tegner faktisk et ganske klart billede af, at Enhedslisten og SF og Socialdemokratiet er meget enige om, hvilken kurs der skal lægges i skattepolitikken, nemlig en kurs, der er stik modsat af at lade danskerne disponere frit over deres egne penge, og en kurs, der går i retning af, at staten skal lægge sig tungere på at beslutte, hvad værdierne og velstanden i Danmark skal bruges til, og som skal gå væk fra at gennemføre alt det, som er med til at styrke velfærd, og alt det, som er med til at øge arbejdsudbuddet.

Jeg glæder mig meget til, at Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og måske – og måske ikke – Enhedslisten og Det Radikale Venstre får mod og mandshjerte nok til at fremlægge deres fælles skattepolitik, så vi kan få en egentlig politisk diskussion. Gamle Viggo Hørup sagde: Del jer efter anskuelser. Det er et godt princip, men det er nemmest, hvis man vil stå ved og fortælle om sine anskuelser. Det gør regeringen. Jeg håber, at oppositionen engang får tid og mandshjerte til at gøre det.

Kl. 20:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en del, der har spørgsmål til ministeren. Jeg kan lige for god ordens skyld nævne dem. Den første er hr. Frank Aaen, så er det hr. Klaus Hækkerup, hr. Nick Hækkerup, hr. Jesper Petersen, hr. Jonas Dahl, hr. Niels Helveg Petersen og hr. Ole Vagn Christensen. Indtil videre.

Den første er hr. Frank Aaen.

Kl. 20:47

Frank Aaen (EL):

Jeg kan sige, at Enhedslisten for længst har lagt sit samlede skatteforslag frem, og jeg skal gerne fremsende det, hvis ministeren gerne vil se det. Jeg kan også sige, at hvis det er sådan, at vi skal være med i nogen skatteaftale – og det håber jeg vi skal – sammen med et nyt flertal i Folketinget efter næste valg, så vil det med garanti blive sådan, at den giver mere lighed i samfundet, og at den giver bedre finansiering af velfærd.

Det er de mål, vi sætter os, og dem er jeg sikker på at vi kan blive enige med de andre partier om.

Men ellers tog jeg sådan set ordet for at sige tak til skatteministeren. Jeg synes jo, at der var en forklaring på, hvorfor regeringen ønsker mere ulighed i samfundet. Det er ikke, fordi jeg er enig, men der var i hvert fald den forklaring, at man med mere ulighed ligesom kunne sætte

mere gang i tingene og få nogle til at arbejde mere, tror jeg formuleringen var.

Jeg vil bare spørge: Kan vi sammenfatte regeringens opfattelse sådan, at vi lader de rige blive rigere, så det kan skabe dynamik og komme samfundet til gode?

Kl. 20:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 20:48

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil gerne have mig frabedt, at hr. Frank Aaen forsøger at udlægge mine ord. Jeg har ikke sagt, at regeringen ønsker mere ulighed, men jeg har sagt, at regeringen ønsker at belønne danskere, som tager en ekstra tjans, som gør en ekstra indsats på arbejdsmarkedet, som tager en uddannelse, der gør, at de er med til at skabe et rigere og friere og mere velstående samfund i Danmark.

Det er nemlig sådan, at forskellen på Enhedslistens skattepolitik og en liberal-borgerlig skattepolitik, er, at hvor hr. Frank Aaen ønsker at bekæmpe rigdom, ønsker jeg at bekæmpe fattigdom.

Kl. 20:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 20:48

Frank Aaen (EL):

Nu var vi ellers lige ved at blive venner, for jeg synes, at skatteministeren sagde i sit ret lange svar, at selvfølgelig voksede uligheden i samfundet, og at det var en følge af det, man ville med den her pakke, og så forsvarede ministeren det med, at det fik nogle til at arbejde mere. Kan vi ikke være enige om, når nu vi har haft så lang en debat, at pakken her øger uligheden i samfundet, fordi skattelettelserne er størst i kroner og procenter for de rigeste og mindst for de fattigste?

Kl. 20:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Skatteministeren.

Kl. 20:49

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er helt korrekt, at de 10 pct. af danskerne, der tjener mest, fremover ikke vil betale 11 gange så meget i skat, som de 10 pct., der tjener mindst, men de vil kun – hvis man kan tillade sig at bruge det udtryk – betale 10,9 gange så meget i skat og dermed finansiere 10,9 gange så meget af den fælles velfærd som de 10 pct., der tjener mindst. Og det er ikke bare med til at sik-